Middelfart Venstreblad.

Udgivet af et Aktieselskab. — Ansvarhavende Redaktør: C. Trap.

Nr. 164. | Fredag den 15. April 1910. | 19. Aarg.

MIDDELFART VENSTREBLAD Kontortid 8—6. Telefon Nr. 3.
Efter Kontortid træffes Redaktøren ved at ringe paa Nr. 170.

Grundlovsdebatten.

—

København, 14. April.

Lovforslaget om Ændringer i Grundloven kom i Dag til tredie Behandling. Debatten fandt Sted under afdæmpede Former, og man havde absolut ingen Fornemmelse af, at den vil bruge dramatiske Overraskelser. Det viste sig, at Delegationen og Højre nu har fundet et Fællesgrundlag i Forfatningen, idet 14-Mandsgruppen vil stemme for Delegationens Forslag om at indskrænke Grundlovsændringen til at gælde Valgretten til Folketinget og dette Tings Sammensætning.

Det har som bekendt altid været Venstres Standpunkt, at skulde der indføres Forholdstalsvalg til Folketinget, maatte den privilegerede Landstingsvalgret samtidig afskaffes. Men for at opnaa Samarbejde med Højre har Delegationen nu ladet dette Krav falde og giver Højre et Tilbud om Forholdstalsvalg uden i mindste Maade at røre ved den privilegerede Landstingsvalgret. Uden Skrupler stemmer Delegationen mod det radikale Venstres Forslag om samtidig at reformere Folketingets og Landstingets Sammensætning og giver derved frivilligt Slip paa et Vaaben, hvormed Højre kunde tvinges til Eftergivenhed. Denne nye Art af Venstrepolitik blev i Dag meget træffende karakteriseret af Ove Rode, hvis djærve og ægte radikale Tale hilstes med Bifald fra Tilhørerlogerne. Juden for Delegationen syntes Stemningen meget mat. Det vil da og saa falde vanskeligt at give Vælgerne en rimelig Forklaring paa de Hokuspokus, hvormed Delegationen søger at lægge Regeringens Forfatningsforslag Hindringer i Vejen. Ved Højres Hjælp vil det lykkes J. C. Christensen at slaa Junigrundloven ned. Men det vil blive en dyrekøbt Sejr.

Reergaard

vilde efter den udførlige Debat ved 1. og 2. Behandling indskrænke sig til at anbefale de af Delegationen stillede Ændringer om Valgret og Valgbarhed til Folketinget for Kvinder efter samme Regler som for Mænd samt Fastsættelse af Folketinges Medlemstal til 132 og Nedsættelse af Valgretsalderen til 25 Aar. Kvindernes Valgret var nu et saa almindelig anerkendt Krav, at det burde imødekommes, og den høje Valgretsalder, vi hidtil havde haft, var det urimeligt at opretholde, da den ikke fandtes i andre Lande. Hvad Folketinges Medlemstal angik, da havde man strøget Bestemmelsen om, at Valget skulde foregaa i Enmandskredse, ikke fordi man vilde gaa til Forholdstalsvalg uden Ændringer i Landstingets Sammensætning, men fordi man vilde muliggøre en fortsat Forhandling herom uden ny Ændring af Grundloven. Landstingets Sammensætning havde man af de tidligere nævnte politiske Grunde ønsket at røre ved nu.

Rode:

Vort store Grundlovsforslag blev enstemmig vedtaget ved 2. Behandling, og vi har derfor ingen Ændringer stillet ud over en enkelt af mere formel Natur samt et Underændringsforslag til Delegationens Ændring. Det er Delegationens Ønske at begrænse en Revision af Grundloven til Folketingsvalgretten og Folketinges Sammensætning. En saadan Begrænsning kan vi ikke gaa med til. Vi mener, at der ikke mindst er Trang til en Omdannelse af Landstinget, og at Ønsterne ude i Befolkningen især søger Sigte paa dette Punkt. Delegationen har nu forandret sit Ændringsforslag saaledes, at Forholdstalsvalg til Folketinget kan indføres uden Forandring af Landstinget. Men Venstres Standpunkt har altid været, at disse to Ting skulde følges ad. Vi vil gerne forhandle om Forholdstalsvalg til Folketinget, men vi maa bestemt kræve, at der samtidig finder en Omdannelse af Landstinget Sted (Hør). Derfor har vi stillet et Underændringsforslag, der i det hele falder sammen med Delegationens Grundlovsforslag, hvad Folketinget angaar, men som desuden kræver Landstinget omdannet i Overensstemmelse med Junigrundloven. Vi fastholder saaledes Venstres gamle Standpunkt, og det skal nu vise sig, om Delegationsgrupperne vil stemme mod vort Underændringsforslag og derved vise, at det ikke ønsker det privilegerede Landsting omdannet i Junigrundlovens Aand. Jeg er enig med Neergaard i, at det er nyttigt at udvide Valgretten til Folketinget, men det er 10 Gange mere nyttigt og nødvendigt at udvide Valgretten til Landstinget, thi deraf afhænger det, om vort parlamentariske Liv skal komme ind i sunde Baner. Med vort Underændringsforslag spørger vi Delegationen: Vil I fastholde Venstres gamle Standpunkt eller vil I bevare det privilegerede Landsting? Stryger Delegationen vort Underændringsforslag, siger den dermed, at Folketinget skal laves om, men at det reaktionære Landsting skal bevares (Bifald)

Hammerich

opfordrede til at stemme mod saavel det radikale Venstres Hovedforslag som mod deres Underændringsforslag. Delegationens Ændring var vel ikke tilfredsstillende for Højre, men som Ændring til det radikale Hovedforslag og i Betragtning af, at den aabnede Adgang til Indførelse af Forholdstalsvalg til Folketinget, kunde Højre stemme for den. Men det betød ikke, at Højre var Tilhænger af Valgretsalderens Nedsættelse. Derimod kunde Højre gaa med til Kvinders og Tyendes Valgret.

Johan Knudsen

kunde i det væsentlige slutte sig til Hammerich. Men han maatte beklage, at der ikke var naaet noget positivt Resultat med Hensyn til Forholdstalsvalgmaaden. Den Gruppe, Taleren tilhørte, kunde ikke stemme for Delegationens Ændring, fordi denne indeholdt for faa Indrømmelser, men den vilde ligesom den anden Højregruppe stemme mod de radikale Forslag.

Konsejlspræsidenten:

Delegationens Ændringsforslag aabner Mulighed for at indføre Forholdstalsvalg til Folketinget, medens den privilegerede Landstingsvalgret bevares ganske uforandret. Heri ligger der en Uretfærdighed, idet det konservative Mindretal i Befolkningen faar Adgang til en forøget Repræsentation i Folketinget, medens det samme særlige Mindretal beholder sin Overvægt i Landstinget. En saadan Begunstigelse af Konservatismen kan jeg ikke gaa med til. Vedtages derimod det radikale Venstres Underændringsforslag, aabnes der Mulighed for en Forhandling med Landstinget paa et demokratisk Grundlag. En saadan Forhandling kan ikke betragtes som haabløs, thi der er aabenbart ogsaa i selve Landstinget en Følelse af, at de gamle Privilegier, der blev paatvunget Folket under Nedtrykkelsen efter en ulykkelig Krig, er uretfærdige og utidssvarende. Jeg vil derfor anbefale Tinget at stemme for de Ændringer, der muliggør en fortsat Forhandling ogsaa om Landstingets Sammensætning.

En Spise-Kunstner.

—

Det er vidunderligt, hvad man kan spise, naar man giver sig god Tid. Dette maa man indrømme ved at læse om følgende Eksempel, der er ganske notorisk. Den fjerde Hertug af Queensbery, der levede omkring Aaret 1800, tilbragte gennem mange Aar sin Dag paa følgende Maade:

Kl. syv om Morgenen tog han et varmt Bad i Mælk, parfumeret med Mandelpulver. I Badet drak han Kaffe og spiste Kager til. Derefter gik han i Seng for at staa op Klokken ni og spise sin første Frokost, bestaaende af seks blødkogte, friskfangte Æg. Klokken elleve fik han to Skaale Frugtgelé med Tvebakker. Klokken et en Kalvekotelet. Klokken tre spiste han igen Frugtgelé og Æg. Klokken fem drak han en Kop Chokolade med Tvebakker. Klokken halv otte spiste han en kraftig Middag paa fem Retter Mad og drak hertil rigeligt med Rødvin og Madeira. Klokken ti fik han The, Kaffe og varme Kager. Klokken tolv spiste han til Aften, og dette Maaltid bestod af en stegt Hanekylling med Citronpunch til. Klokken et gik han i Seng, og to Timer senere kom hans Kok med en Kalvekotelet, hvortil han nød tre Glas Rødvin. Saa kunde han vente til Klokken syv, hvorpaa han igen begyndte forfra. Den brave Mand blev 86 Aar gammel, saa man kan vel ikke paastaa, at han spiste sig ihjel.

Naar der bygges.

—

II.

Der bygges saa meget i vor Tid. Vi vender derfor endnu engang tilbage til det smukke Værk: Tegninger til Husmandsboliger med vejledende Tekst.

Vi anbefaler paa det stærkeste Folk, der skal bygge, at gøre sig bekendt med det. De vil i den udmærkede Tekst finde en Mængde værdifulde Oplysninger, som gælder hvad enten der bygges Huse eller Gaarde.

Her skal vi tillade os at fremdrage nogle Bemærkninger, som Udvalgets Formand, Hr. Vilh. Lorenzen, ved hvem Værket er udgivet, fremsætter i en udførlig Indledning.

De lyder saaledes:

Den Tid vil snart være forbi, da et dansk Landskab fik sit Præg af Bindingsværksgaardene, samlede om en ærværdig Kirke, eller af de dukkakkede og brede, grundmurede, vestjydske Gaarde, spredt ud over det flade Land. Ikke mere Enkeltvis, men i Hundredvis falder vore gamle Bondergaarde og Huse, stadig flere for hvert Aar, der gaar.

Og det er der i og for sig intet at sige til. Livet kræver stadig nye Former, og kan der end ofte vises det gode Gamle altfor ringe Hensyn, saa ligger Ulykken her ikke saa meget i det, der forsvinder, som i det, der kommer i Stedet. Alt for ofte er det de kedsommeligste, aandsforladte Bygninger, der aldeles ikke ligner, hvad de skal.

At de ikke er kønne, skyldes ingenlunde Sparsommelighed, det, at der ikke anvendes noget paa „Skønheden". De kan endog være overlæssede med Cementpynt.

Ulykken er netop ofte den, at disse Gaarde og Huse paa Landet giver sig ud for noget andet, end de er. De vil gerne Købstadshuse, ja! hele Slotte, med Smaaspir og svejfede Gavle!

Værst staar det vel nok til med vore Stationsbyer. De er altfor ofte — som de nu ser ud — rene Udstillinger af grimme Bygninger. Men det bør aldrig ske, at de bliver Forbilledet paa en dansk Landsby om 50 Aar.

Man maa lære at forstaa, at hvad det kommer an paa, er at bygge naturligt. En Bondegaard skal være og ligne en Bondegaard; et Husmandshus skal være og ligne et Husmandshus. Man skal lære at indse, at de godt kan være praktiske og fuldt moderne indrettede og dog samtidig byggede saaledes, at de er kønne at se paa.

Det kan ikke nokfom fremhæves, at det ikke er Anvendelsen af de store Midler, der gør en Bygning smuk. Det ligger i noget andet, uafhængigt af ydre Pynt — i de rette gode Forhold, i en Døre, et Vindues Form og velberegnede Plads, i alt det, som, naar det skal være, kan faas uden Penge.

A. C.

85 Aar.

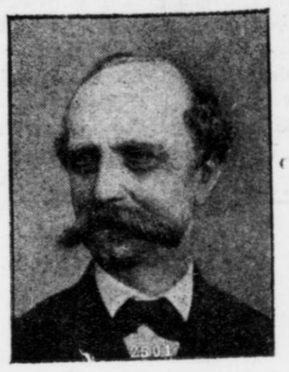

I Morgen fylder Estrup 85 Aar. Det sker i de samme Dage, hvor Demokratiet mindes 25 Aarsdagene for det store Provisorium.

Vanskeligt er det at bedømme sin egen Tids Mænd. Men næppe nogensinde vil Historiens Dom falde gunstigt ud for Estrup. Haus eget Parti har i flere Aar haft moralske Anfægtelser, fordi de fulgte ham for langt paa Vejen. Kun hans Modstandere ser maaske nu mere overbærende paa ham. De indser dette, at hans krasse Stejlhed skabte et politisk Røre over Danmark, — et Røre, som i Virkeligheden blev til Fremme af Demokratiets Sag.

Før Estrup var det noget af en Hjerteforg at se Demokratiet komme til Magten i 1901. Han troede, at Godsejervældets Dage dermed var ude, og man husker endnu, med hvilken Iver han rejste sig mod Salget af de vestindiske Øer, blot for at lægge Sten i Vejen for Regeringen. Siden belærte Tiden ham om, at der ikke just stod saa megen Alvor bag. Alberti og J. C. Christensen tilrev sig Ledelsen, da Ministeriets mere radikale Medlemmer blev dem for besværlige. Og inden ret længe forligede disse to Politikere sig godt med Landstingets Fører, Godsejeren, Grev Frijs. Som en Fanfare maa det vel have lydt i Estrups Øren, naar den før saa store jyske Folkefører netop i disse Dage udtaler sig saa afgjort mod en Kamp med det før saa forhadte Landsting.

Tungest falder det ham vist i haus Ensomhed at se de Mænd, som nu sidder ved Magten, Mænd, der virkelig fastholder Venstreførernes Idéer fra Firserne. Og Mænd, der ikke er til Sinds at gaa paa Akkord — stejle som han selv, men byggende paa Lovens klare Grund.

C. T.

Videnskabens Ofer.

—

Som et enestaaende Eksempel paa videnskabelig Selvopofrelse fortæller „Le Matin" om en Læge, som nu i 15 Aar har ofret sin Krop Bid for Bid til Menneskehedens Bedste.

Det var i Aaret 1895, at Dr. Hall Edvards begyndte at eksperimentere med Røntgenstraaler, hvis Virkninger han prøvede i sine egne Hænder. Først blev hans Negle angrebne — de blev tynde og skøre som Æggeskaller. Siden viste der sig sorte Pletter paa Fingrene, særlig ved Leddene, en Slags Brandsaar, som efterhaanden blev større og dybere. Smærterne, som disse Saar foraarsagede, var saa frygtelige, at Lægen maatte stikke Hænderne ned i en Opiumsopløsning for at faa øjeblikkelig Lindring. Men trods dette kunde han aldrig sove uden først at indtage Sovemidler.

Det stod ham klart, at hvis Saarene ikke skulde brede sig videre, maatte han afbryde sine Eksperimenter med Røntgenstraalerne. Men Dr. Edwards besluttede sig til at fortsætte dem. I Aaret 1898 maatte Kirurgerne amputere hans venstre Haand.

Godt! sagde Lægen, saa fortsætter jeg med een Haand.

Og han fortsatte. Men det varede ikke længe, før Ondet bredte sig, og snart maatte den venstre amputeres op til Albuen. Videnskabsmanden bemærkede tørt før Operationen! Naar jeg ingen Haand har, hvad skulde jeg saa med Underarmen! Et Aar dereiter maatte han ofre Halvdelen af sin højre Haand.

— Hvad betyder det, naar blot Hjernen kan funktionere! sagde Dr. Edwards.

Den selvopofrende Læge befinder sig for Tiden i Paris, hvor han til en Interviewer har udtalt: Hvad Vægt ligger der paa, om et Menneskes Liv ofres, naar man derved kan forbedre Lægekunstens Metoder. For øvrigt er Beskyttelsesmidlerne i de seneste Aar blevne saa betydelig forbedrede, at jeg har ret gode Chancer for at beholde Resterne af min højre Haand. Og Dr. Hall Edwards smilede, mens han med sin stumpede Haand rakte Cigaretuiet frem imod sin Gæst.

Bech-Olsens Sejr.

—

Københavnernes Bryderselskab.

København, Tirsdag.

Det blev en vidunderlig Forestilling, da Danmarks Bech i Aftes viste sig paa Cirkusscenen for at ave Menneskeløget, den tran-stinkende Putgoschoff. Det danske Sprog ejer slet ikke Ord til at give det rette Udtryk for det Jætte-Udslag af Nationalbegejstring, man her blev stillet over for.

Allerede medens Solen stod højt paa Himlen, strømmede Folk til Cirkusbygningen før at sikre sig Billet, og ved 7-Tiden var alt udsolgt. Entreprenante unge Mænd gjorde glimrende Forretning ved at sælge Billetter, som de havde erhvervet sig i god Tid. Ud paa Aftenen betaltes der glat væk 6 a 7 Kr. for Billetter til 50 Øres Pladserne.

Heden var mere end tropisk inde i Cirkus, da Bech ved 11-Tiden viste sig paa Scenen, hilst af en Bifaldsorkan, der truede med at løfte Kuplen af Bygningen.

De to Kæmper tog saa fat paa hinanden, men Brydekamp blev der ikke meget af. I den første halve Time nøjedes Kolosserne med at staa og føle hinanden lidt paa Armene og save hinanden i Nakken med Albuerne, som Bryderne nu har det for Skik — bare for at gøre det sværere.

Men saa flyver Kosakken pludselig ind paa Bech, trænger ham uden for Madrassen og trykker ham — en, to, tre til Jorden.

Der bliver et Øjebliks Stilhed. Man ser bredbringede Hestehandlere kuse deres Glas af Bevægelse, men saa bryder der en ubeskrivelig Proteststorm løs. — Det gælder ikke.

Bech kravler smilende ind paa Madrassen, og der tages sat igen — Dommeren har holdt med Bech Olsen. Nu skal det være Alvor. Bryderne slider, puster og stønner som Lokomotiver. Der gaar 6 a 7 Minuter, saa ligger Kosakken der.

Den Bifaldsorkan, der nu rejser sig, er simpelt hen ikke til at skildre. Den raser et helt Kvarter igennem. Omsider stilner det dog af, Folk kan ligefrem ikke mere, og Cirkus tømmes langsomt for de mange Tusinde Mennesker.

Uden for venter nogle Hundrede særlig trofaste for at bringe Nationalhelten endnu en Hyldest ved Bortkørslen.

Politiske Udtalelser.

—

Et Angreb paa Krabbe.

„Kalundborg Folkeblad" — Delegationens Organ — har gjort et stort Numer ud af en Udtalelse, som Forsvarsministeren skal være fremkommen med i Nordby den 12. Juli 1908. Udtalelsen citeres saaledes i Bladet:

„Jeg tror ikke, at et Folk kan bestaa, uden at det lærer at slaa fra sig. Vi maa have vort Forsvar saaledes indrettet, at vi kan slaa fra os og i ni af ti Tilfælde afslaa Neutralitetskrænkelser, der rammer os."

„Nationaltidende" har derefter faaet fat i denne Himmerigs-Mundfuld, men kommer for Skade og skriver, at ogsaa „Kalundborg Dagblad", Egnens radikale Blad, har citeret Hr. Krabbe paa denne Maade.

Det er fuldkommen urigtigt. Dette Blad har refereret Hr. Krabbe saaledes:

Hvis vort Land kommer i Ulykke og bliver indbraget i en Krig, saa er det absolut givet, at det bliver med en Stormagt, thi vi kan ikke komme i Krig med Belgien eller Holland, Sverig eller Norge. Men i en Krig med en Stormagt kan vort Militærvæsen intet udrette, thi hvad kan vort Militær paa 50,000 Mand stille op mod en Million fra en Stormagt? Nej, vi maa have vort Forsvar saaledes, at vi er en væbnet Stat, der maaske i 9 a 10 Tilfælde kan tage Stedet af og afværge en Fredskrænkelse*). Det har altid været Venstres Anskuelse, at vore nuværende Udgifter til Militærvæsen har været for store. Det har altid været mit Krav, at dette Beløb skulde nedsættes, og det har mine tidligere Meningsfæller i Venstre ogsaa været enige om."

Men nu kommer det pudsigste. Redaktøren af Reformbladet, der i et Aars Tid har sysslet med denne Udtalelse, som et Vaaben mod Forsvarsministeren, har i disse Dage fremlagt en Erklæring fra 6 Mænd paa Samsø, hvori de erklærer tydeligt at kunne huske, hvad Forsvarsministeren sagde. Han udtalte nemlig, at vort Forsvar skulde være egnet til i ni af ti Tilfælde at kunne afværge en Neutralitetskrænkelse.

De Herrer med den gode Hukommelse har altsaa i Virkeligheden slaaet selve deres Redaktør for Munden; thi i haus Referat var netop brugt Udtrykket afslaa.

Naar han omgaas saa leksudigt med Ordene, tør man vel ogsaa forudsætte, at hans Referat ikke just er saa omhyggelig affattet, som det kunde være. Al Sandsynlighed taler afgjort for, at det mere udførlige Referat i Dagbladet kommer Hr. Krabbes Ord værmest. Og de indeholder jo kun, hvad Krabbe nylig gentog i Rigsdagen, da han sagde: *)

„Nej, det, jeg har sagt i denne Forbindelse . . . er det, at jeg tror, at naar vi har et Forsvar, afpasset efter vore Midler, ganske vist med bestedende Styrke, som det maa være, men plejet og udviklet med de bestedne Midler, vi kan anvende dertil, skal vi have et Forsvar der i 9 af 10 Tilfælde vil forebygge, at der sker en Krænkelse af vor Neutralitet. Det er noget helt andet. Det er min Mening den Dag i Dag."

„Afværge en Fredskrænkelse" og „forebygge, at der sker en Neutralitetskrænkelse" — disse to Udtryk dækker hinanden. Men noget ganske andet er det at afslaa Neutralitetskrænkelser.

Forhaabentlig er Delegationen saa færdig med at lave flere Høns af de Fjer.

*) Udhævet af os. Red.

*) Citeret efter Rigsdagstidende.

Smaating.

—

Et kedeligt Navn. Højesteret domte i Gaar en ung Dame, der havde forgrebet sig paa Næstens Gods. Hun hedder Frk. Rosine Hansen.

•

Kronprinsessen af Sachsen, der i sin Tid flygtede med Italieneren Toselli, har nu ikke kunnet udholde Livet med ham længere. Hun er i Nattens Mulm og Mørke flygtet fra Florens med sit Barn og sine Tjenestefolk.

•

En Brander. I et Selskab taler man om Mændenes Forretning og Hustruernes Forpligtelse til at staa deres Mænd bi. En ældre, meget talende Dame udbryder:

— Jeg vilde da altid hjælpe min Mand, selv om han saa var Skraldemand.

En tilstedeværende Herre bemærker:

— Tror De virkelig Fruen, at De var i Stand til at holde Bøtten?

Nordslesvig.

1864—1909.

Af Dr. phil. M. Mackeprang.

—

Den dygtige og anfete Historiker Dr. phil. Mackeprang giver i ovennævnte Værk en i sit Indhold videnskabelig, men i sin Form populærFremstilling af Begivenhederne i Nordslesvig — den danksindede og dansktalende Del af Sønderjylland — lige fra 1864 og omtrent til Dato. En saadan Fremstilling har længe været savnet, ikke alene af dem, der med historisk Interesse følger Sønderjydernes Skæbne, men endnu mere af de mange, mange flere i vort Folk, der har en umiddelbar Følelse af, at den Kamp for Sprog, Nationalitet og Kultur, Sønderjyderne daglig maa føre, fører de ikke alene for sig selv, men ogsaa for os her i Kongeriget. — Saaledes er de virkelige Forhold, og saaledes forstaas Kampen ogsaa Syd for Grænsen od saaledes opfattes ogsaa Forholdene af en Del her i Kongeriget, men langt fra af alle og langt fra af saa mange, som det med nogen Grund kunde ventes. De, der har Interesse for det sønderjydske Spørgsmaal, vil med Glæde gribe Dr. phil. Mackeprangs Bog, og den vil fængsle dem lige til Slutningen. Det vil ikke gaa med denne Bog, som saa mange andre ogsaa af den Slags Bøger, at de nok læses med Interesse en Gang, men saa sættes i Boghylden for bestandig. Enhver, der gennem Dagspressen og Tidsskriftliteraturen nøje følger Sønderjydernes Nationalitetskamp, vil Gang paa Gang tage „Nordslesvig" ned fra Boghylden og slaa efter i den for at faa fyldig og grundig Besked om en eller anden Sags Forhistorie. Med historisk-politiske Begivenheder — altsaa ogsaa med de sønderjydske — er det saaledes, at de ofte kun halvt forstaas, oftest maaske slet ikke, uden at de ses i Forbindelse med Forhistorien. „Nordslesvig" giver paa de forskellige Omraader, der angaar Sønderjylland, en grundig og omhyggelig Besked om de enkelte Spørgsmaals og Sagers Forhistorie. Derfor vil den være en umudværlig Haandbog for de særlig interesserede, for dem, der vil trænge til Bunds i Spørgsmaalene. Men den vil forhaabentlig faa Betydning langt videre ud i vort Folk. Den er saa let læselig, at den kan læses af alle, der kan give sig i Lag med andet end Romanliteratur. Og saa er det at haabe, at den grundige Viden, der er nedlagt i denne Bog, den ædruelige, klare Tone, der gaar igennem den, og den Understrøm af Varme, der hele Tiden mærkes bag de rolige Ord, maa have nogen Evne til at virke missionerende i vort Folk, saa der skabes baagen Interesse, hvor der før var Lunkenhed eller komplet Ligegyldighed.

Stoffet er i „Nordslesvig" ordnet efter Tidsfølgen og delt i 5 Afsnit: 1864—70, 1870—78, 1878—88, 1888—97 og 1897—1909. Inden for hver enkelte Afsnits Ramme behandles saa de Begivenheder og Forhold, der har haft Betydning for Sønderjydernes kulturelle og nationale Liv. Der gøres meget omhyggelig Rede for den Betydning, Pragfredens Paragraf 5 har haft og vel endnu har for Sønderjyderne, for Aabenraakonventionen og Oktobertraktaten af 1878 og for Striden mellem Edsnægtere og Edsafleggere og Striden mellem Førerne. Det vanskelige Optanispørgsmaal træder aldeles klart frem for Læseren, ligeledes Kampen for Sproget i Kirke, Skole, Kampen om Jorden, Kollerpolitiken, den senere noget mildere Kurs o.s.v.

Disse og mange flere enkelte Sager og Omraader er der som sagt gjort omhyggelig Rede for. Men Forfatteren har ikke nøjedes dermed. Han har sat de enkelte Sager i Aarsagsforbindelse med hinanden, saa man ser hele Udviklingen som et organisk sammenhængende Hele, og han har endvidere sat de nationale og kulturelle Strømninger i Sønderjylland i Forbindelse med tilsvarende Strømninger i Kongeriget og Tyskland. Derved kastes i Bøgen Lys over mangt og meget, som tidligere var dunkel og derved gives en Indsigt i og et Udsyn over Sønderjydernes Nationalitetskamp, som ikke tidligere har været set paa Tryk.

—x.

Danmark.

—:—

Kobenhavns Skat. Lovforslaget om Indkomstskat til Kobenhavns Kommune var i Gaar til første Behandling i Folketinget. Indenrigsministeren beklagede, at Landstinget havde ændret den stigende Skala, saaledes at Skatten lagdes paa Middelstanden, og Formuesskatten var nu helt strøget til Fordel for de mest velstillede Skattydere. Borgbjerg delte ganske Ministerens Beklagelse, men ansaa det for rettest at tage mod Loven i den foreliggende Skikkelse. Efter en lang Række Bemærkninger gik Forslaget til anden Behandling.

Uhelbredeligt syge. Forslaget om Statshjælp til Pleje af uhelbredeligt syge var i Gaar til anden Behandling i Folketinget. Carl Hansen havde paa Delegationens Vegne stadigt mange Betænkeligheder og opfordrede til at standse Sagens Gang, men Medringerne vedtoges, og Lovforslaget gik til tredie Behandling.

Folketingsmand Lars Dinesen stiller sig paany i Hillerødkredsen.

Den faste Voldgiftsret. Indenrigsministeren har anmodet Arbejdsgiverforeningen og De samvirkende Fagforbund om snarest at vælge hver 3 Medlemmer og 3 Suppleanter til „Den faste Voldgiftsret", der ifølge den nylig vedtagne Lov træder i Stedet for den „permanente Voldgiftsret".

Garnisonsforholdene. Hillerød Byraad tiltraadte i sit Møde i Aftes den af Garnisonskommissionen foreslaaede Overenskomst med nogle faa af Udvalget stillede Medringer.

Arbejdsraadet. Indenrigsministeriet har udnævnt Kontorchef ved Arbejderforsikrings-Raadet, Cand. polit. A. Sørensen, til Medlem af Arbejdsraadet for Tidsrummet indtil Udgangen af September 1918.

„Postroveren" blev ifølge „Næstved Tidende" Tirsdag Eftermiddag anholdt af Politiet i Ringsted. Det menes at være en halvgal Mand, der egentlig ikke havde nogen Hensigt med sit Overfald.

Døbt 1000 Børn og viet 400 Par. Pastor Bagger i Klim (Nordjylland) tog i Søndags Afsked med sin Menighed. Pastor B. oplyste, at han havde døbt over 1000 Børn og viet 400 Par Ægtefolk.

I Arrest. „Social-Demokraten" fortæller i sit Dagsnumer om en Kvinde fra Viborg, Moder til fire Børn, der har siddet arresteret i flere Maaneder, mistænkt for Ildspaasættelse paa en gammel Rønne. Det fjerde Barn fødte hun i Fængslet, men var bagefter saa nervesvækket, at hun fik Lov at besøge sin Familie. Saa blev hun atter anbragt i Arresten og har der af Fortvivlelse gjort Selvmordsforsøg. Endelig forleden Dag blev hun løsladt, fordi Egnens Beboere tænkte paa en Henvendelse til Justitsministeren.

Pebersvende blandt Stærene. Paa Øster Broa-Egnen i Vendsyssel kan man ifølge Vendsyssel Tidende i denne Tid iagttage akkurat det samme Fænomen, som bemærkedes i Fjor paa samme Tid. Det er Stærene, der samler sig i uhyre Skarer paa Hundreder tusinder. Hver Aften kommer de flyvende i mindre Flokke milevidt ude fra og samler sig i enorme Mængder, der da fouragerer paa Markerne. Derefter flyver hele Flokken, der øste har en Fjerdingvejs Længde, til Høngaards Plantage, hvor den tilbringer Natten under et syndigt Spektakel, der høres viden om. Ved 8-Tiden næste Morgen forlader Fuglestaren Plantagen, og sprædes atter i mindre Flokke til alle Sider. En gammel Jæger mener, at alle disse Stære er lutter Hanstære, altsaa „Pebersvende", der i Mangelen af et Hjem med en lille Kone dyrker Selskabslivet og tilbringer Aftenen i himandens Selskab.

Protesttoget til Rigsdagen.

—§—

19,000 Arbejdere gik ledige i Februar.

Fra Kobenhavn skrives til os:

Den, der i Gaar Formiddags kom ud i Jagtvejens Forsamlingshus og saa det mægtige Lokale fyldt fra Gulv til Loft af arbejdsløse, modtog et knugende Indtryk af, at Arbejdsløsheden nok alligevel er større for Tiden, end man i Almindelighed er tilbøjelig til at tro. Paa mange af de Ansigter, der saas i Forsamlingen, havde Nød og Sult sat deres tydelige Præg.

Mødet var sammenkaldt med kort Varsel. Det gjaldt at raabe et Varsko til Rigsdagen om at vedtage de to Love, Loven om Tilskud til Arbejdsløshedskasser og Loven om forsat Hjælp til arbejdsløse. De i Fjor i Huj og Hast vedtagne Love om disse Forhold er nemlig udløbne den 1. April, og de i Aar af Folketinget vedtagne Forslag er anbragt i et Landstingsudvalg, hvorfra de efter Forlydende ikke havde stor Udsigt til atter at naa frem til Dagens Lys.

Onsdag Aften hed det sig for temmelig sikkert, at Landstinget agtede at slippe det førstnævnte Lovforslag ud i Livet, medens det andet skulde slagtes.

Alt dette og mere oplyste Folketingsmand Stauning paa Mødet i Gaar. Han meddelte tillige, at Arbejdsløsheden i Februar Maaned havde omfattet 19,000 Fagforeningsmedlemmer eller 22 pCt. af samtlige organiserede Arbejdere i Hovedstaden. Det var dog muligt, at de arbejdsløse endnu i den ellevte Time kunde lægge et saadant Pres paa Landstinget, at dette maatte bøje sig, og han foreslog en Resolution, der udtalte en Beklagelse over, at Rigsdagen endnu ikke havde gennemført de to Arbejdsløshedslove og rettede en indtrængende Opfordring til Landstinget om at vedtage dem. Resolutionen vedtoges.

Stauning foreslog at vælge en Deputation paa 5 Medlemmer, der sammen med Fællesorganisationens Formand, Næstformand og Forretningsfører skulde overbringe Landstinget Resolutionen. Fra Forsamlingen blev der imidlertid foreslaaet, at alle Mødets Deltagere fulgte Deputationen til Rigsdagsbygningen, og dette Forslag vedtoges med stormende Begejstring.

Efter at man havde vedtaget endnu en Resolution, stillet af Frk Sophie Falck, og som opfordrede Fællesorganisationen til i den kommende Tid at afholde en Række Arbejdsløshedsmøder, begav man sig uden videre Diskussion paa Vej.

Toget, der talte over 2000 Mennesker, bevægede sig roligt gennem Gaderne. Intet Steds blev Roligheden forstyrret, og den Skare Politibetjente, der i Høst var udkommanderet til at holde Orden ved Rigsdagsbygningen, fik en let Opgave.

Medens Mennesketaren fredeligt passerende stadig ventede nede i Frederiksgade, begav Deputationen sig til Landstingsudvalgets Formand, Hr. Rottbøll, med hvem den havde en længere Forhandling. Denne resulterede i, at man enedes om, at fire af de arbejdsløses Tillidsmænd i Dag skulde komme til Stede ved Udvalgets sidste Møde og fremsætte deres Krav.

Da dette Resultat af Sendelsen meddeltes de ventende Mennesketaren, brød de ud i tordnende Hurraraab, og derefter gik hver til sit.

De danske Arbejdere har atter vist, at de forstaar at demonstrere paa en værdig og besindig Maade.

Uro i Kina.

De kristne Missionærer i Fare.

—:—

I Changsha i Provinsen Honan er der udbrudt Uroligheder; de britiske Missionsstationers Personale har søgt Tilflugt i Regeringsbygningen, der er bleven angreben af Oprørerne. To britiske Kanonbaade er beordret til Changsha.

Barnedramaets Offer.

—:—

Den lille københavnske Pige, som blev et Offer for Barnedramaet, begravedes i Gaar paa Bispebjerg Kirkegaard under stor Deltagelse.

Pastor Steen holdt en smuk og varmtfølt Tale over Baaren, idet han gav Samfundet en Del af Skylden for den forfærdelige Begivenhed. Sluttelig bad han en Bøn for den haardt ramte Moder og Fader. Ved Graven kom det til de sædvanlige uhyggelige Scener med Nysgerrige, der hensynsløst strømmede sammen om Graven og trampede ned for Fode. P. Sabroe udtalte paa Familiens Vegne nogle Mindeord over Graven.

En snild Opfindelse.

—:—

En Handelsrejsende ved Navn Thorvald Hansen har ifølge Politiken konstrueret et Kupésæde, der skal kunne gøre Rejsen paa 3. Klasse behageligere.

Sædet er af Jernrør, udstoppet med Krøllhaar, og overtrukket med Plyds; det vejer ca. 8 Pund og kan fremstilles for 25 Kr. Det kan sammenlukkes og bæres som en flad Koffert. Det er konstrueret med Sæde, Rygstød, Armlæn og Hovedstøtte og kan selvfølgelig fremstilles i forskellige Størrelser, saa det passer enhver.

Hr. Hansen, der som Handelsrejsende har slidt Jernbanerne i mange Aar, paastaar, at en Tur i det nye Kupésæde fra Skagen til Gedser foretages i den største Magelighed, fuldstændig som sad man i en 2. Klasses Kupé.

Danmark—Amerika.

—:—

Professor Carl Larsen har undfanget en ny Plan, som Nordisk Forlag vil gøre Forsøg paa at realisere. De store dansk-amerikanske Stævner er efter Forfatterens Mening et talende Vidnesbyrd om det Omfang, hvori Danske stadig føler sig knyttet til Moderlandet. Naar man nu indsamler Breve fra Dansk Amerikanerne til deres Hjem — muligvis ogsaa Dagbøger — og omvendt, Breve fra Hjemmet til dem derovre, vil man kunne faa et klart Billede af den Vekselvirkning, som har været mellem de to Lande, og man vil tillige kunne give et fortræffeligt Billede af danske Udvandrere, som har øvet Indflydelse i det nye Land. Det er det, Hr. Larsen vil.

Han opfordrer derfor alle til at indsamle og indsende hidtil utrykte Breve og Dagbøger af denne Art saa vel fra Mænd som Kvinder. Ved Indsendelsen af Brevene bedes angivet Forfatterens Alder, Stilling og sociale Forhold. Stoffet bedes indsendt under Adressen: Professor Carl Larsen, Gyldendal, Kobenhavn.

Franske Strejker.

—:—

I Marseille er Arbejdet paa Kajerne genoptaget, og der har paa de andre Arbejdspladser i Byen meldt sig mange flere, end der kan beskæftiges. Men næppe er der roligt i Marseille, før det truer i Paris. Her har Jernbanearbejderne nedsat et Udvalg, der skal undersøge Spørgsmaalet om en Generalstrejke.

Halleys Komet.

Hvad vil vi faa at se?

—

Den store Halley'ske Komet, der for nogle Maaneder siden blev stærkt antalt og hvis blaasyreholdige Halevakte nogen Frygt hos meget nervøse Sjæle, har nu igen vist sig gennem Astronomernes Kikkerter, og samtidig gaar der paany i udenlandske Blade Frasagn om, at den paa Grund af Halens giftholdige Stoffer ikke skal være helt ufarlig for Jorden.

At der ikke er noget holdbart ved disse Rygter, og at vi maaske overhovedet ikke faar meget at se fremgaar af følgende Interview med en sagkyndig Astronom.

— Det er usikkert, siger han, om Kometen paa vore Breddegrader vil kunne ses uden Kikkert. Den lyse Aarstid, som nu stunder til, vil meget svække Virkningen af dette Himmelfænomen. Kometen ses i Øjeblikket paa Morgenhimlen og staar op 5 Kvarter før Solen. I Begyndelsen af Maj vil den staa op 7 Kvarter før Solen, og man skal da søge efter den 11 Grader i sydøstlig Retning fra det Punkt, hvor Solen dukker op over Synskredsen. Efter den 6. Maj nærmer Solen og Kometen sig mere og mere hinanden, og den 19. Maj vil det her fra Jorden se ud, som om Kometen gik tvers over Solskiven. Men Aarstiden er som sagt meget ugunstig paa Grund af de lyse Nætter, og hvis ikke Kometen bliver meget lysstærk, hvorom intet kan vides paa Forhaand, bliver hele Skuespillet af yderst ringe Virkning.

— Er der Tale om, at vi kan mærke noget saa helst usædvanligt den Nat, da Jorden farer gennem Kometens Hale?

— Man bør den Nat holde Øje med, om ikke Himlen vil faa et usædvanligt Lysskær. Det var f. Eks. Tilfældet den 30. Juni 1861, da Jorden var inde i en Komethale; men andet vil der absolut ikke ske.

— Med hvor stor Fart bevæger Kometen sig mod Jorden?

— I Øjeblikket er den 217 Mill. Kilometer borte, den 2. Maj er Afstanden formindsket til 110 Mill. Kil, den 13. Maj til 50 Mill. Kil. og den 19. Maj til 22 Mill. Kil. Den gaar altsaa med stærk Fart. Den 20. Maj er Kometen os nærmest, men allerede Natten før har vi passeret Halen.

— Hvilken Del af Jorden rammes først af Halen?

— Det bliver de Egne, som paa det paagældende Tidspunkt har Solskin, altsaa Stillehavet med omliggende Kyster og Nordpolaregnene.

Derfor udsendes der videnskabelige Expeditioner til disse Egne for at studere Kometens Indvirkning paa Jordatmosfæren

Kongen af Sachsens Ven.

Forfatter og Røverhøvding paa en Gang.

—:—

Den tyske Socialistfører Lebius er i disse Dage bleven frifunden i en Proces, der var anlagt mod ham af den bekendte tyske Forfatter Karl May. Lebius havde nemlig beskyldt Karl May for at have været Røverhøvding i de sachsiske Bjerge for ca. 40 Aar siden og for at have været et Par Aar i Tugthuset for disse Røverier. Og Lebius har bevist, at Sigtelserne var rigtige! Karl May, der har skrevet en Række Romaner for Ungdommen, bl. a. „Slavejægerne", „Rejseeventyr i Sydamerika" m. fl., er Millionær og bebor en pragtfuld Villa i Dresden. Han har i mange Aar været intim Ven med Kongen af Sachsen og har en Tid været konstitueret Borgmester i Dresden.

Skibssammenstød.

—:—

Tremastet Skonnert „Danmark", Kaptejn Bager, Marstal, paa Rejse fra Hartlepool til Skelskør med Kul, kolliderede i Gaar Middags Sydøst for Hirtsholmene med D. F. D. S.s Damper „Oluf Bager", der var paa Vej til Gøteborg. Skonnerten fik Lønningen og nogle Planker knuste og er indbragt til Frederikshavn af Spitzers „Expres" for at reparere. „Oluf Bager" tog ingen Skade.

Afskaffelse

af første Klasses Kupeer.

—:—

Som meddelt vil første Klasses Kupeerne blive afskaffede i de indenlandske Tog fra første Maj. Trafikminister Weimann har til „Politiken" udtalt:

„Jeg har til Trods for vore ni Rangklasser aldrig kunnet forstaa, at det i vort lille Land skulde være nødvendigt eller ønskeligt til stor Udgift for Statskassen at dele Passagererne i tre Klasser . . . Det er forøvrigt ikke alene i Danmark, at man har syslet med Spørgsmaalet om de tre Vognklasser. Mange Steder i Udlandet begrænser man ogsaa mange Tog til to Klasser. I de nordamerikanske Fristater har man overhovedet kun to Klasser, de almindelige Vogne og saa de Pullmanske Luksusvogne.

Med Statsbanernes for Tiden trifte Budget for Øje tog jeg naturligvis straks dette Spørgsmaal — for hvilket man for øvrigt længe har haft Interesse i Ministeriet — op, og det foreløbige Resultat er dette, at første Klasse nu afskaffes i 162 Tog til 1. Maj og til 1. Oktober yderligere i 33 Tog. Og tillige lukkes alle de nuværende første Klasses Ventesale. De vil fremtidig blive inddragne til andet Brug."

Vore Fragtpriser.

—:—

Trafikministeren arbejder i denne Tid paa at faa den internationale Tarif ændret saalenes, at Tarifen bliver ens for danske og udenlandske Varer paa de danske Statsbaner.

Amerikansk Hestekød

til Danmark.

—:—

Det norske Blad „Aftenposten" fastholder, efter at have faaet telegrafisk Underretning fra Chikago, at der til Kobenhavn sendes store Ladninger af fordærvet Hestekød. Eksportøren skal være en Dansker ved Navn Biegel. — I den Anledning maa der vel indledes en ny Undersøgelse.

Druknede Fiskere

—:—

Fra Nordlandene og Finmarken meldes om orkanagtige Storme, mens Fiskerflaaden var ude paa Havet. Hidtil vides 12 Fiskere at være omkomne, men der savnes endnu mange

Udenlandske Notitser.

(Efter „Hamburger Neueste Nachrichten").

—:—

Hævn mod Konsejlspræsidenten.

Da den franske Konsejlspræsident Briand i Torsdags vendte tilbage til Paris, havde der foran Banegaarden samlet sig flere Hundrede Jærnbanefunktionærer, der demonstrerede mod ham. Politiet fordrev dem tilsidst. Funktionærerne er misfornøjede med deres Lønvilkaar.

Stor Brand i Tyskland.

—:—

I Gaar Eftermiddag Kl. 2½ udbrød der Ild i Landsbyen Bøhmenkirch i Würtemberg. Ilden forplantede sig som Følge af den stærke Blæst hurtigt; indtil Kl. 5 var 2 Gader med ca. 60 Huse nedbrændt.

Fyn rundt.

—:—

Dødsfald. Pens. Stabssergent H. P. Hansen er afgaaet ved Døden i Svendborg. Afdøde var den kendte Regnelærer Chr. Hansens Medarbejder ved Udarbejdelsen af dennes Regnebøger.

Postexpedient C. B. H. Plato, Odense er udnævnt til Postmester i Faks.

En Banevogn i Flammer. I Gaar Eftermiddags blev nogle Banevogne i Odense paa Havnepladsen ladede med Træmosse til Dalum Papirfabrik. Da Slæbemaskinen skulde op til Stationen, tog den de ladede Vogne med, men da Vognene var aabne, og der ikke blev lagt Presenninger over Træmassen, blev denne antændt af Gnister fra Lokomotivet. Det brændbare Stof futtede livligt, inden Vognen naaede op til Stationen; et Forsøg paa at hælde Vand paa med Spande, maatte ifølge Fyns Tidende opgives, og Vognen maatte rangeres ud og køres hen under Vandbeholderen.

Et Sammenstød paa Langeskov Station. Godstoget, der ankommer til Odense Kl. 3,14 Eftermiddag fra Strib, paakørte i Onsdags et Køretøj ved Langeskov Station, idet Kusken forsøgte at smutte forbi Toget. Køretøjet, der ifølge Fyns Socialdemokrat tilhørte Vognmanden i Langeskov og var læsset med Grus, splintredes til Dels, men heldigvis kom hverken Kusken eller Hestene til Skade.

Tilskadekommen. En lille Dreng paa 6 Aar, Søn af Enke Rasmine Rasmussen, Tommerup Station., var ifølge Fyns Venstreblad saa uheldig i Onsdags Eftermiddags at falde ned fra en Trækvogn og brække sin venstre Arm paa to Steder. Han blev straks bragt til Læge Østergaard og blev forbunden.

En Rusfer der gik omkring og forhandlede Galanterivarer og forskellige andre Smaating, er bleven anholdt i Jullerup. Han fandtes i Besiddelse af et Pas lydende paa Navnet Sliama Jikin, samt ca. 60 Kr. Hans Varer blev konfiskeret, og han vil nu ifølge Fyns Venstreblad blive udvist af Landet.

Teknisk Skoles Afslutningsfest.

—:—

Teknisk Skoles Bestyrelse og teknisk Skoleforening havde til i Aftes indbudt til den sædvanlige lille Højtidehed, hvormed teknisk Skoles Vinterkursus og Udstillingen plejer at slutte.

Til Stede var Skolens Elever, Lærere, Bestyrelse og enkelte andre. Bestyrelsens Formand, Malermester Schwaner, bød velkommen, og efter en Sang holdt Redaktør Eilersgaard en Tale til de unge. Han udtalte: Den Tid og de Kræfter, de unge ofrer paa teknisk Skoles Aftenarbejde, er et Tillæg til de 10 Timer, de i Forvejen har haft. Det er altsaa ikke et Arbejde, de kan gaa til med Morgenens friske Kræfter. Det, der anvendes her, er den Arbejdsevne, der er tilovers fra Dagens Arbejde. Det maa huskes, om Arbejdet her skal bedømmes ret.

Teknisk Skoles Undervisning er baseret paa at udvikle Elevernes aandelige og materielle Muligheder. Den vil lære dem at fostaa Arbejdets Sjæl, Arbejdets Hvorfor, for derved at forhindre, at de bliver bare Arbejdsmaskiner. Jeg vil her særlig lægge et godt Ord ind for Dansk, Skrivning og Regning. Disse Ting er maaske vigtigere end Tegnefagene. De tager Sigte paa den unges almindelige Dannelse, og de kan tillige faa den største praktiske Værdi for enhver. Man hører nu og da den Tale, at det nu er vanskeligt for de unge at komme frem i Verden. Det er ikke sandt. De unge har de rige Muligheder og Fremtiden for sig, og der er Plads for enhver, der kan og vil noget. Stræb kun efter noget højt og godt, saa vil der ogsaa naas noget.

Ungdomstiden er Forberedelsens Tid. Søg derfor flittigt teknisk Skole om Vinteren og Sportspladserne om Sommeren, saa plejes og udvikles baade Dygtigheden og Sundheden.

Derefter sagde Skolens Forstander, Vejassistent Barfoed, lidt om Vinterens Arbejde. Han mente, at Resultaterne af geometrisk Tegning, Projektionstegning og begyndende Frihaandstegning var overordentlig gode, jævnt gode i Fortegning og meget tarvelige i Skolefagene og videregaaende Frihaandstegning, „men — udtalte han — med de forhaandenværende Kræfter og med den Tid, vi raader over, kan vi ikke faa det bedre".

Derefter omtalte Barfoed, hvorledes de mange Forsømmelser greb forstyrrende ind i Skolens Arbejde, og han nævnede Navnene paa de 6 Elever, der i Vinterens Løb havde forsømt mest — fra 38 til 25 pCt af samtlige Undervisningstimer. De i sidste Efteraar indførte Kontrolbøger havde ikke hjulpet til at bringe Forsømmelserne ned. Der vil næste Aar muligvis blive taget andre og strengere Forholdsregler.

Derefter uddelte Barfoed Præmierne. Ingen fik første Præmie. Anden Præmie fik 3: Tømrerlærling Hans Laurids Jakobsen (en Ølse), Snedkerlærling Niels K. Hansen (2 Høvle) og Maskinlærling Kristian Kristiansen (en Bog). Tredie Præmie fik 3: Maskinl Adolf Rasmussen (et Tegnebestik), Smedelærling Mads Sørensen (en Jomfrupasser) og Snedkerlærling William Thuesen (et Centrumsbor). Flidspræmie fik 5: Malerlærl. William Rasmussen (en Malerkasse), Tømrerl. Josef Henriksen (en Skruetrækker) Sadelmagerl. Karl Rasmussen (en Hammer), Typografl. Niels P. Petersen (et Blækhus) og Snedkerl. Erhard Jørgensen (et Stregemaal).

Ros fik: Handelslærl Julius Skov og Jens Mortensen, Kontorist Karl Hansen, Typografl. Adolf Bjerre, Malerl Holger Rasmussen og Snedkerl. William Kristensen,

Til Slut takkedes Lærere og Elever for Vinterens Arbejde.

By og Opland.

—:—

Middelfart, 15. April.

En virkelig Dame.

Jeg kan ikke nægte, at jeg saa smaat tænker paa at forlove mig. Som Følge af min Ungdom og Skønhed er der mange at vælge mellem og jeg er derfor stærkt optaget af at studere Kvinden, saavel praktisk som teoretisk. Jeg tror, at de fleste glemmer det sidste. Jeg derimod er omhyggelig paa dette Omraade — jeg studerer alle de Kviadeblade, som udgaar paa de tre Verdenssprog. Og det er ikke sjældent, at jeg i dem finder virkelige Perler. Der er for Eksempel et engelsk Blad, som har spurgt: hvad er „en virkelig Dame"? Og den bedste Besvarelse — en Besvarelse, som Bladet gav 500 blanke Kroner for — lyder saaledes:

„En virkelig Dame er den Kvinde, som hverken i Ord, Blik eller Handling saarer et andet Menneske; desuden bør hun være høflig, overbærende og oprigtig. Takt maa hun besidde i høj Grad, ligesom hun maa kunne formaa andre Mennesker til altid at vise sig fra deres bedste Side. Hendes stille Værdighed maa aftvinge hende andre Menneskers Agtelse."

Er det ikke fortræffeligt sagt? Det kan man virkelig lære noget af, saa man ikke vælger rent i Blinde. For den Slags unge Damer kan der dog næppe være saa mange af — selv i Middelfart.

Yngste Medarbejder.

Til Amtsraadsvalgmændene

Vi henleder d'Hrr. Valgmænds Opmærksomhed paa Mødet i Aarup i Morgen Eftermiddag Kl. 4½. Det kan være af stor Betydning for et heldigt Udfald af Valget den 25. ds., at alle radikale og socialdemokratiske Valgmænd giver Møde.

Valgmænd.

Nr. Aaby-Judslev Sogneraad har som Valgmænd til Amtsraadsvalget valgt Hmd. Laur. Andersen Indslev, (radikal) og Gdr. J. P. Knudsen, Byllerup, (moderat)

Gamborg Sogneraad har valgt Skomager Jørgensen (radikal) og Sogneraadsfmd. L. N. Larsen.

Ligningskommissionen

Købmand R. B. Rasmussens Ansøgning om Fritagelse for Hvervet som Medlem af Ligningskommissionen er ikke, som i Gaar meddelt, anbefalet af Kommissionen. Den forkerte Meddelelse skyldes, at Formanden oplæste en Skrivelse vekslet mellem Ligningskommissionen og Hr. Rasmussen, og hvori det hed, at hvis Hr. Rasmussen virkelig var syg, maatte man tilraade at faa ham ombyttet med et rask og arbejdsdygtigt Medlem.

Postvæsenet.

Postmedhjælper A. Christrup, Nr. Aaby, er forflyttet til Kolding.

Til Tillidsmand

for Nordfynske Landboforening i Brænderup Sogn er valgt Proprietær Bro, Brogaard.

Nr. Aaby-Indslev Kommunes

Budget for 1910—11 balancerer med 23,013 Kroner. I Hartkornsskat paalignes 13 Kroner 44 Øre pr. Td., Ejendomsskylden er fastsat til 1 Kr. 20 Øre af 1000 Kr. Burderingssum. Skatteprocenten bliver 1,7 imod 1,5 det foregaaende Aar.

Fortsættelsesskolerne paa Landet

Paa Finansloven er der bevilget 12,000 Kroner som Tilskud til Fortsættelsesskolerne. Beløbet fordeles saaledes, at hver Skole forlods faar 100 Kroner og derefter 10 Kroner for hver Elev over den skolepligtige Alder, der har gennemgaaet et helt Kursus. Restbeløbet fordeles til ubemidlede Elever.

Besøg af Skovridere.

Middelfart kan i en nær Fremtid vente Besøg af omtrent Hundrede Forstmænd fra hele Landet. De kommer her til Byen for at overvære en saakaldt „Skovprøve" i Hindsgaul Skove.

Sølvbryllup.

Som meddelt fejrer Kreaturhandler Brahtz og Hustru i Aarup i Dag deres Sølvbryllup. Det sker under ret trifte Omstændigheder, idet Fru Brahtz henligger paa Diakonissestiftelsen i Kobenhavn, hvor hun har gennemgaaet en stor og smertefuld Operation.

I Ejby Haandværker-

og Industriforening læste Skuespillerparret Bernt Jensen og Frue i Onsdags Aftes Christoffer Boecks 4 Akters Lystspil: „Et københavnsk Dukkehjem". Aftenen var særdeles vellykket, og Tilslutningen ret god.

Ejby Foredragsforening

afholdt i Aftes Generalforsamling. Formanden, Førstelærer Andersen, gl. Ejby, oplæste Regnskaber. Indtægten havde været 228 Kr., og Aaret slutter med et lille Underskud, som overføres til næste Aars Regnskab.

Det redtoges at bibeholde Sæsonkortene, og foruden Efteraarsmødet at foranstalte en Række Foredrag og Oplæsninger. Et Forslag om Samarbejde med Dansk Koindesamfund og Haandværker- og Industriforeningen vedtoges ligeledes.

Endvidere vedtoges det at udvide Bestyrelsen fra 5 til 7 Medlemmer. Ved skriftlig Afstemning genvalgtes de afgaaende 5 Medlemmer, og nyvalgtes Lærer Alrøe-Jensen, gl. Ejby, og cand. phil. Frantz Nielsen, Ejby St.

Før Generalforsamlingen holdt Højskoleforstander Birkedal Nielsen fra Nyborg et Foredrag. Taleren hævdede bl. a., at Grundlaget for det sociale Arbejde maatte gaa ud paa at skaffe Retfærdighed. Han slog endvidere stærkt til Lyd for Afholdssagen, men var saa forbitret paa det politiske Liv, at han fandt, at pæne Mennesker kunde ikke være bekendt at have med Politik at gøre.

Styrtet med Motorcyklen.

Da Gaardejer N. J. Olsen, Judslev Taarup, i Gaar Eftermiddags kom kørende paa Landevejen mellem Judslev og Grimmerlokke, traf han en Mand, der var tilsølet af Blod og tilsyneladende ganske fortumlet. Olsen tog Manden med og hjem, og han viste sig at være Ingeniør Blichfeldt fra Nr. Aaby. Hr. Blichfeldt forklarede da, at han kørte paa Motorcykle; men pludselig knækkede Forgaffelen og han styrtede bevidstløs til Jorden. Han blev en Del forslaaet i Hovedet og henligger nu i sit Hjem, men menes dog at være udenfor Fare.

Lærer Peter Andersen,

Søn af Skræder N. J. Andersen, Ejby St., er fra 12. August d. A. antaget som Vikar ved Kobenhavns kommunale Skolevæsen. Andersen, der sidste Sommer bestod Afgangseksamen fra Jellinge Seminarium med en smuk første Karakter, gennemgaar for Tiden et etaarigt Kursus i Gymnastik paa Statens Lærerhøjskole i Kobenhavn, hvortil han, medens han var Elev i Jellinge, af Autoriteterne blev opfordret til at søge Stipendium og fri Undervisning.

Kreaturer paa Græs.

Blandt Landmændene hersker der Tilfredshed med de sidste Dages milde Vejr. Arbejdet med Udkøring af Ajle paa Græsmarkerne er for manges Vedkommende til Ende. De, der fik Ajlen udkørt umiddelbart før Regnen, har været fordeles heldige. Hvis det milde Vejr holder sig, mener man, at der allerede først i Maj vil være gode Græsgange for Kvæget. Kreaturhandler Rasmus Andersen, Ejby St., har allerede haft sine Kreaturer tøjrede ude.